

نأزار هی من نأوات هی تو
باهۆز هی هه موومان

عەبدوللەتەیف بەندەر ئۆغلو

ئازار ھى من ئاوات ھى تۆ باھۆز ھى ھەموومان

شوكور مستەفا
کردووئە بەكوردی

دەزگای چاپ و بڵاوکردنەوی ئاراس

ھەولێر - ھەرئەمی کوردستانی عێراق

هه‌موو مافیک هاتووته پاراستن ©
دهزگای چاپ و بلاوکردنه‌وهی ئاراس
شه‌قامی گولان - هه‌ولیر
هه‌ریمی کوردستانی عێراق
هه‌گبه‌ی ئه‌لیکترۆنی aras@araspess.com
وارگه‌ی ئینته‌رنه‌ت www.araspublishers.com
ته‌له‌فۆن: 00964 (0) 66 224 49 35
دهزگای ئاراس له ٢٨ تشرینی (٢) ١٩٩٨ هاتووته دامه‌زران

عه‌بدو‌لله‌تیف به‌نده‌ر ئوڤو
ئازار هی من ئاوات هی تو باهوژ هی هه‌موومان - شیعر
وه‌رگێران له تورکمانیه‌وه: شوکور مسته‌فا
کتیبه‌ی ئاراس ژماره: ٩٩٦
چاپی دووهم ٢٠١٠
تیرێژ: ١٠٠٠ دانه
چاپخانه‌ی ئاراس - هه‌ولیر
ژماره‌ی سپاردن له به‌رپوه‌به‌رایه‌تیی گشتیی کتێبخانه گشتیه‌کان ١٨١ - ٢٠١٠
نه‌خشاندنی ناوه‌وه: ئاراس ئه‌کرهم
رازاندنه‌وه‌ی به‌رگ: مره‌م موته‌قییان
بیت لێدان: کوردستان که‌یفی
هه‌له‌بژێری: شیرزاد فه‌قی ئیسماعیل
رێنووسی به‌گگرتوو: به‌دران ئه‌حمه‌د حه‌یب

وتەى بەسەر لىوانەو بەھىز بە پرىشك بوومان،
چاۋە چاولەپى بەھەراسانىيەو پراسيانى بەرەبەيانمان،
دلەكيشكەى بە ھەتاو خۇشۇرەى،

له دژ ديليتي رۆڭگار ياخييوومان،
 بهخوشهويستيبهوهت ده باخه ل جيهان دهخزيتي.
 له نيو دلي ئەسكلويي
 رۆڭگاري له كيش بهدردا،
 خوشت و خوشهويستانيشت
 له ناميز دهكا و
 وهك بيلبيله چاوانت
 دهيانپاريزي.
 كهچي رۆڭگار،
 نه گوئي به ئيمه ديدا و
 نه به تويش.
 رۆڭگار،
 خوانتيكي سهرداپوشراوه بهرانبهرمان،
 چاوهچاوي
 ئەو ديلانيه،
 له تاريكستاني چهرخهكاندا تاساون.
 ههرچي ديلهكاني چهرخي بيستهمن،
 به ههموو شتيكي زيندوو پي دهكهنن.
 ئيدي بهم ئاوايه،
 لهپاش ژاني لهدايكبونپك،
 لهو دهمه گولوكان دهپژين،
 خۆريكي
 شلوي، خه مبار، بيتزار
 له دايك دهبي
 خۆر،

شه کهت، خه یا لوی، ماندوو،
 باهۆز به رانبه رمان هه لئى کردوو،
 چاوى پر تراويلکه کراوى
 په رده دادراومان،
 که سانی ده بین گوی به خوینی رژاویان نادهن.
 به لام به بانگه وازی،
 به هاواری،
 ئەو بزانه ی رۆژگار له بیریان بردووینه وه،
 له ناخماندا به خه به ردین.
 له گۆریدا نه تاسه و ئەلها،
 نه سه رسووکى،
 نه دانیایی،
 نه ئەو جیهانی ئەستێرانه ی له بی ئاگایی ترازاه،
 نه تو، نه من.
 وته به پریشک بووه کانمان
 ئەسپین،
 له تۆی هه واراندا، ون،
 ماندوو،
 شاخ و بال کردن له بیرکردوو.
 هه رچی یارای به ره به یانیشه،
 سپیده ی شیر، له تاریک و لیلهى به ره به یان دزراه
 چاومان چاوه ریتی ئەوه دهکا و بیر له وه دهکاته وه،
 گهردوونیکى له خسته ده رچووی،
 به فه زادا نادیار چیه و چی نییه،
 دلّه کیشکه ی به هه تاو خو شۆرمان

بەرمەمکانیکی
 تازە زمانگرتووی
 دەس لەملانە.
 ھەرچی جیھانیشە،
 ئەو ھەرزیکە لە باو و باپیرەوھمان بۆ ماوھتەوھ و
 ھەڵنانی ھەستەمە.
 ھەرچی خۆشەوئەستیشە،
 لە نێو شارەگی دلاندا وھشێردن،
 بە بروسکە بە خەبەرھێنانی خوناوانە،
 کە لە شەوئێرا لەسەر پەری مێخەک ڕادەزێن،
 بە شیعەر روخساری دنیا گۆرینە.
 ئەو وێرکە بیرم لێ دەکردیەوھ،
 ئەو خۆریاتانەیی لە کاروانەکانی (ئویغوور) ھەکانەوھمان
 بە ئاسەوار بۆ ماونەوھ، بەبیر دینمەوھ.
 «تۆش بسووتی
 بەم ئاگرانە تۆش بسووتی
 ھەرچەندت عەزەت کێشا
 ھەر بیکێشە و بسووتی»
 ئەوینت،
 شیعەرێکە لە دلمدا چەکەرەیی کردووە و
 پڕە لە ئازار و سەرپێچی.
 شیعەر،
 پۆلایەکی سوورکراوھەوھیی لە کوورەیی
 ئاسنگەر دەرتینانە و
 بە دلی تاریکییەوھنەنە.

شيعر،
باھۆزە ئەوينىكە
دۆڭپە خوينىكە،
دەگەل زىدەكردن و لى داشكاندندا زۆرانبازى.
ئەم دۆڭپە،
گۆلۈككىكى سوورى
كات بەسەرچووى
گۆى گۆماويكى بەستووه.
بە خۆبەختكردن تىك رۆدئىن.
خۆشەويستانمان چۆن خۆش دەوئىن
ياخىيوونىشمان وا خۆش دەوئى.
خۆزگە دەكىشىن كاتىكى گۆلۈكى ئاۋوروو
دەپشكويى لە گۆرئى،
هەويرى تىك رۆھاتن هەلدئى،
تىشكى خۆزى لە جىهان تۆرا و
لە لاگوئىلمان دەكەين
ساواى بە شىرى داىك فىركراوان،
لە زەينماندا وئىنە دەكىشىن.
ئەو رازانەى بروسكەكان لەپىش،
شەبەنگە بەرۆژياندا دەشارنەو،
وھك لاۋزەيى،
وھك بەستەيى،
وھك بوويەكيان،
لە چوار دەوهرى خۆرپىز دەكەين.
نە تۆ ئەمە دەپارىزى،

نە ئەوانىش كە خۆشمان دەۋىن،
 چىنگوركى ئەو داڭ دەرانەى
 بەرەو روو ھەلمان دەكەنى،
 ۋەك كۆت و زنجىر لە باسكمان دەئالەين.
 خۆشمان و خۆيەتېشمان و
 خۆشەۋىستىيەكانىشمان و
 بوۋنى بوۋن ئاسايىشمان لەبىر دەكەين.
 بى ئەۋەى ھەست بە ھىچ بېزھاتنەۋەيى،
 لە دزىۋى و خراپە بىكەين،
 دەئىۋ قەپىلكى خۇدەكشىنەۋە.
 بى ئەۋەى گۆى بە كرمى ئاورىشم بدەين
 بە خەيال،
 چاۋەپى لەدايكبوۋنى روۋناكى دەكەين.
 بى ئەۋەى گۆى بە شارستانىتى بدەين،
 بالى كۆترىكى برىندار چۆن دەنگاوترى،
 بەۋ رەنگە خۆين لە چاۋى خۆرەۋە بە بىر و ئەندىشەماندا پى دەكا
 دوۋكەل دەۋرۋبەر دەتەنى،
 پۆزگارى جەۋھەرى خۇدۆپىن،
 لە جىگاي خۆى نابزوى.
 نارىكى نىۋان چاكە و خراپە،
 بە ئاشكرا ديارە،
 ئەۋ وشە برىندارانەى لە وىژدانمانەۋە بال دەگرنەۋە،
 لاۋژەيەكمان بەبىردىننەۋە:
 «بال دەگرىتەۋە
 مەل دەفرى بال دەگرىتەۋە

دەمارم مەبەرە پل دەدا
 خۆيىن لە چاوم دەپەريئ
 گوئى لە دەنگى دەگرين،
 لە چرۆى جيهانەوہ رادەچەنى.
 گوڤ دەستينينەوہ،
 بى ئەوہى گوئى بە بەزىن بەدين، خۆ رادەپسکينين.
 دەستى پەنجەبراومان،
 بۆ دەورى خۆرى بەکاسەى خۆين بوو
 رادەکيشين.
 خۆر ھاوسەنگى خۆى دەدۆڤينى،
 جيهان سەر شوڤر دەکا و گەردوونە بەيارى مندالبوہکانمان،
 لەسەر ھەورە رەشەکانەوہ پيشان دەدا.
 چەخماخە لى دەدا،
 ھەور دەگرمينى،
 بروسکە دەشريحينى،
 ئيمەش،
 کاتيکى دەوروبەر دەشلەقى،
 بەم دەستە پەنجە براوانەوہ،
 بە ھىزى مرۆوہ باھۆز دەدرووينەوہ،
 ديسانەوہ لە ھىزى جەوہەردۆڤينى خۆ دەگەرپين؛
 سەرلەنوئى ئەو لاوژانەى مندالەکانمانى پى گوش کراون،
 دەخوئينينەوہ.
 ئەو شەرەفەى لە شيرى داىکمانەوہ،
 لە قسەى باوکمانەوہ دەتکى،
 بەسەر شانمانەوہ،

له نټو پټلوی چاومانیدا
 هه لده گرین.
 له بهر سټیبه ری
 هه و نا ه و نالانه ی،
 چه رخه کانی رابردو به جټیان هیشتوون،
 هه ست به بوونی خو ده که یین.
 به دهم بانگی به ره به یانی په ننگا و په ننگه وه
 مه سستیمان دهره وټه وه و
 له و گوره له لاوژیه که هه لده که یین.
 «ناووبانگمان به درټیایی چه رخه کان
 شان و شکومان له بیر ناکرین،
 هه خوینه ی له قسه کانمان ری ده کا
 به ره و رووباران ټټیان گرتووه ته بهر»
 له پټش په کی له هه وت دهرگاکانی دنیا
 هه لکورمام،
 وه ژورکه و تنانه یان لی ده ویستم، نه م دا،
 هه وانه ی له هه وین ده سبه ردارن،
 به خراپه وه گلاون،
 له هه موو کارټکا پشت
 به بریاری پټشه کی ده به ستن،
 هه رزه وټی ده که ن،
 پر و پوچ کاویژ ده که ن،
 به شټیان زانیم،
 منیش خو م به هه رچی هاتن و چوون
 به که ر و لال پیشان دا.

هیندهی توانیم،
 بیرم کردهوه،
 بروام به له دایکبونیتی سبه یینی
 بی به ره بیان کرد،
 خۆم به خه یالی داوی رزیوهوه
 نه به ست.
 له دژ ده رگا تاریکه کانی دنیا
 پاپه ریم.
 ئەو مرویانە ی ناخیان پر له ناسۆره
 به لاوژه کانیانه وه،
 به قسه شه کاره کانیانه وه م ناسینه وه.
 له ئەوینی گه رام،
 به شله ژانه وه نه به سترابی.
 بزهم بهو بیر و پروا بی هه ناسانه هات،
 کیردیان له برینه کاندما ساو دها.
 له وه گه یستم که جیهان کهسانی نانسای
 خهویان پیداکه وتبی.
 جوانی خا که کم،
 یه کهم تنۆکه بارانم،
 چۆن خۆش دهوین
 مروژف و مروژفایه تیم،
 له ناخه وه وا خۆش دهویست.
 کاتیکی به پتیش ده رکه ی دنیا دا تئ په رین
 ویستم بویان هه لکه مه چریکه ی جوانترین، نه شمیلانه ترینی
 ئەو گۆرانیا نه ی،

لە نێو باھۆزی سەرکێشیی
 بېر و بروادا
 لە دایک دەبن و
 گەرە دەبن.
 بەلام گۆرانیهکان،
 لە تاریکایی خەستی شەوگاری شەوئەنگدا،
 لە ناخی دلەو پیکەنینی ئەستێران،
 لەگەڵ ئەوانەى خۆشم دەوین، بەش دەکەم
 لە پیناوی ژياندا،
 دوور لە نازار، بەرەو خۆشەویستی،
 شەر پادەدەم.
 بېرەوریهکانی سالانی رابردوو،
 چۆن بە بېر دینمەو،
 ئەوھایش لەو کەسانە دەگەرێم.
 بېرەوریهکانی چەرخەکان بەبېر دینمەو
 لە ناکاو لە پێش شەرە راستەقینەکاندا
 نەخش بەستراى پیک دى،
 وەیشوومەبى ئەلدەکا بە تەپ و تۆز،
 سەرکێشى وەک زنجیرى
 گەوگەو لیک دەئالقیین.
 بارانى دەبارى
 دیسان ھەورەتریشقە چەخماخە دەدا،
 ئاسمان دەگرمینى،
 دەوروبەر دەبى بە ئاگرى دۆزەخى ئاو ھەللووش،
 پەلەوهرى بریندار

بە كۆلە ئۇيىنى مرۆۋە،
 لە دەنووكيانەۋە خۇيىن
 دەدلىۋىتتە نىۋان
 دلىۋىپە بارانەۋە.
 دلىۋىپە بارانىش
 دەبن بە ئۇستىرەۋ
 لە نىۋ تارىكايىيەۋە
 بەرەۋ جىھانى بى سەرەدە و سنوور
 دەدەنە شەقەى بالان و
 بەرز دەبنەۋە،
 پەلەۋەرى برىندارىش
 بى دەۋرى خۇ دەبن.
 ئۇ ۋۇژە سەختە
 گوى كەرانەى
 ۋۇژگار ھىناۋياننە گۇرى
 ۋادەبردن،
 لە سەرىكىشەۋە ۋۇژگار گۇبەندى خۇى دەگىرى.
 خۇشەۋىستىيەكانى مرۇ سەرتايىيەكان كە
 لە شارەگى دلى ۋۇژگار بەرد باران كردوۋ،
 نالە ھەلدەستىنى،
 لەم چەرخەدا لەگەل ھىندى خۇشەۋىستى واتا دۇپراندوۋدا
 زۇرانبازى دەكەن.
 خۇشەۋىستىيەكان لە ھىندى مرۇدا
 ھاۋشانى يەكدى غارغارىن دەكەن،
 خۇشەۋىستى، لە پك،

ژیر، له په تیاره،
 خه یال، له مه ننتیق،
 سپی، له پړهش
 هه لئاو پیرن.
 له ناوچه رگه ی ئه و تراویلیکانه ی،
 ده یان هیننه گو پری،
 گولاوه دروزنه ی لیک تاق و جوت له دایک ده بن.
 پوژگار
 یه که م هه نگاوی پاشه کشی پی
 ده ژی.
 له گورانیه نیوچله به به ردیووه کانه وه
 بوئی عه زره ت ده کولی.
 منیش هه ست به له رزه ی خاکی
 تینووی خو شه ویستی ده که م،
 له م پوژگار ه گونا ه باره ده پرسم،
 گهلوق شاعیر ده توانی
 به ران به ر به م بیر و ئه ندیشه ژاکاو و
 سه رده م به سه رچوانه بی دنگ بی؟
 وه لامی و ه رده گر مه وه،
 له نیشانه له خشته چوو ه کانی دنیا
 ئه و دنگانه ده بی هم که موو ره پ ده که ن و
 هه ول دده م له و برایانه تی بگم،
 که به زمانی خو م داخون،
 ده مه وی به به سته ی سه رکیشی،
 جیهانی له خه وراچوو

ومخەبەرىيىنىم .
 دەمەوى پىئومنىم لەگەل خاكاكەمدا
 بە شىتىكى زىندوو بگۆرم ،
 بە ئەوينى لەبىرچوونەوى نەويستىرى ،
 ئەو ئارەقە ساردانەى لە ھەنيە و روومەتمەوہ
 ھۆنە ھۆن دېنە خوار ،
 لە مستىمدا خى دەكەمەوہ .
 بەسەر دوورپانى رېگەى ئەو ئاواتانەيدا ، لېى راوہستام ،
 بەسەر دەرگەى كۆلۆمدراويدا دەپرژىنىم .
 لە زەردەپەردا چاوەرپى
 مرۆگەلى كوشتەى ئەوين ،
 ناخ پىر لە ئازار دەكەم .
 بەزەم بەو دلانەدا دېتەوہ
 وەك گۆلۆك دەپرژىن و دەروينەوہ ،
 بە يەكدى رامووسانى ژىن و مەرگ ،
 دەمارگىرى ،
 پەگەزپەرسىتى ،
 شۆقىنىيەت و
 ئەوانەى راستىيەكانى مېژوو ون دەكەن .
 وەك خەنجەرى لە كالان ھەلدەكپىشىرىم ،
 پادەپەرم ، لە جەرگى ئەوانەى
 ئەوين ،
 مرۆفایەتى ،
 بزەى سەر لىو بەدىل دەگرن ،
 پادەچم .

له بهر سښبه رى نه و فرميسكانه مډا
 كه له سهر خاكه كه م
 بوون به گوليك،
 له پيناوى ژينيكى
 دوور له نازار،
 له ناسور پاكبووه وهى
 پر خوشه ويستيدا،
 شورپشه كه م به خه لات دده م
 كاتى خور له پشت تاريخييه وه
 په ردهى داده دري
 له و به خته وهر ييه نه مره ده گه ريم
 ليوا وليو پرم ده كا .
 عه زره تى نه و زريانه ي سالانى ساله
 له نيو مستمدا شار دوومه وه
 به باريكه ژانتيكه وه وه زمان هاتووه،
 له هيله كانى تاريخيى
 نه شكه و ته كانى چه رخه دوور و دريژه كاندا .
 له گه ل خوشه ويستى مروفا
 كه زيندو وي تى خوى نه دور اندووه
 به بي دهنگى ديته گوري،
 شه وگار دهكا به دوو به تره وه
 يه كيان بو ميژوو به جى ديل و
 نه وى ديشيان دهگريته
 دللى به به رده بووى رورگار .
 رورگار و ميژوو

وهك تروسكهى پشووويهك
 دهبه رابه ر ئه و مرؤيانهى له گه ل
 ته نيابىيى خؤدا گه مه دهكهن
 رووبه رووى به كدى راده وهستن،
 له توورهبىيى نيو چاوان ياخى دهبن،
 ئه و ئه سپانهى به ره و خؤر ته كان دهدهن.
 به هه موو گوپيكيانه وه پايان ناگرن.
 توورهبىيى خؤ له نه خشى نيگاي تيژى
 ئه و ئه وينانه دا دهشوا
 له واتاكانيان دهگه رپين.
 له م ده مه دا، خؤشه ويسته كه م،
 گويم له دهنگي كه له قوولايبى چه رخه كانه وه دئ.
 له لاوزه بهك به شيعر دهگوتري.
 خراپه بسووتينه،
 به چا كه رهفتار كه،
 هه ميشه خؤشه ويستىيى مرؤ
 له دلتدا هه لگره.
 گوئى به نازار مه ده،
 به گؤتره بربيه وه مه گلئ.
 جه وه هرى شت هه رگيز،
 له بىر مه كه.
 به سه ركيشيبه كى كؤلنه دهره وه،
 بروسكه به ديارى بده،
 به كه ژى رپچكه نه شكاو،
 به دهر كهى نه كراوه،

به ريڱاي بي ڪيله پڙي،
له ناو هه موو تاريخيه ڪدا،
ببر و نئنديشه ي پروناڪ هه لڪه،
پهگي زيندوو به گه ل،
دلي بي نئوين خه،
به دؤستايه تيبه ڪي روو له زؤر بوونه وه،
دهنگت به گوڙ،
به رهو دهر ياکان،
به رهو رووياران به رزڪه وه،
له دؤستايه تيبه ميلله تان،
له شه رهي مرؤفايه تي،
وهڪ بوويه ڪ،
داڪو ڪي بڪه،
تيشڪي رؤڙيش
که هه رگيز
له کهم کران نايه
له ببر مه ڪه،
نأزار هي من، ناوات هي تو
باهؤز هي هه موومان.
ديسان رؤڙگار ي به سه رده چي
ميڙوويه ڪ جيھاني خؤي ده گوڙي،
له نيو دلي دنيا دا
نئويني له دايڪ ده بي،
به هاري ڪي ڪؤن
سوورگولي ژير خاڪي ته قيو

وەديار دەخا ،
 لاگوئىلى فرمىسك ،
 لە تاتەنووسى بىرەوهرىدا ھەلكەندراو ھوھ
 دەدلوپىنە سەر پەرى
 مېلاقەيەكى ملكەچ و كز ،
 لە شارەگى چەرخى سەنگەلادا ،
 لە دژ چەوسىنران و دلپەقى ،
 سەرپىچى كەوتووھتە جۆش و خرۆش ،
 پاپەرىن ،
 سەربزىوى ،
 ھەپەشە ،
 دىنە گۆرى .
 زىيانى عەزەرتى نىو لاگوئىلم
 دەبى بە ئەوينى مرۆ
 وشەى ئەوينى سەرەتايى
 مرۆى ھەرە سەرەتايى لە ئامىز دەگرى .
 ھەنگىن ، خۆشەويستەكەم ،
 ھەست بە ژانى لە داىكبوونى بەختەوهرى و
 ئەوينى دەكەى ،
 چەندىن سەدەيە بە عەزەرتىەوھى و
 ئەوساكە كۆترى برىندارى ئاشتى
 لە باوھشماندا گەورە دەكەين .
 پۆژانى لە كاروان دواكەوتووى زەمانە ،
 لەگەل دەنگى ئەو نالە ئەسپانەدا كە ،
 لە ناو تەپ و تۆزەوھ دادەخزىن ، بەسەردەچى .

يەككى گۈللەيەكى سىيوى بە سىنگى كەژەوہ
دەدۇزىنەوہ .

شەونمى سەرپە رەكانى لە لاگوپل دەكا،
بەو تراويلكەيەي،

لە رووى ئاسمان پەيدا دەبى،

دەپرژىنى

لەگەل رەنگەكانى ئەويندا

بەراوردى دەكا .

دەستى بۇ نىو قوولايىي مېژوو

درىژ دەكا،

لەو بى ئەوينانەي خۇيان

لە مېژوودا ون كرەوہ،

دەكاتە ھەرا،

بانگيان دەكاتى .

منىش خۇشەويستەكەم

بە ماچە بى دەنگ و كپەكانت،

لەو خەونەي، چەندىن چەرخ و چاخە

لېم كەوتوہ، بەخەبەر دېم .

بەرانبەرم چلېكى گەلاوهرىو،

كانباوېكى وشكاوھېناو،

ھەورېكى لە باران باراندن كەوتوو،

بوودەلەيەكى تازە دلدارى خۇ ناشتوو،

ھۇنەرېكى ھۇنراوہى خۇ بە نيوہ چل بەجېھېشتوو،

گۇرانىوېژىكى بەستەي خۇ لە بىركرەوو،

مۇسېقاژەنېكى خۇ لى تېكچوو

نووسيارىكى زمانى خۇ لەبىرچوو،
 كىژىكى رىنگ و روو دزراو،
 ئەمن و تۆ،
 ھەروھە ئەو ئازايانەى لە ھەموو جىھاندا
 لە دژ ناھەقى،
 بە قوربانىيەوھ سەركىشىيان كىردووھ و
 سەرمەشقى سەرىپچىيان داداوه،
 سەرىپچى خودى خۆى،
 خۆرى كە لە ناو پىيالەى بەدەستەوھ لەرزۇكەكانماندا بە شىپىزەبى،
 بە تۆراوى لە دايك دەبى و
 بەدەم ئەوینى مرۆوھ بە خەبەردى.
 ئازار ھى من، ئاوات ھى تۆ،
 باھۆز ھى ھەموومان.
 ئەو خوينە گەشانەى لەبەردەپۆن،
 ئەو دلەى لى دەدا،
 ئەو دەمارەى پل دەدا،
 ئەو بروسكانەى تارىكى لەت و پەت دەكەن
 ئەو ئاگرپژىنانەى دەگرپىن و ھەرگىز ناكوزپىن
 ئەو مندالە برسپىيانەى،
 گۆرانى بە بەختەوھرىيەوھ دەلپىن،
 ئازار ھى من ئاوات ھى تۆ
 باھۆز ھى ھەموومان.
 ئەو پەلەوھرانەى لەگەل گزنگى رۆژدا
 ئەو مۆمانەى لە ئارامگاكاندا
 ئەو خەونە خۆشانە بەدى ناپەن،

ئەو خۆشپىيەسى، ئەو غەزەتەسى،
 لە نىۋان زەۋى و ئاسماندا ھەلاتوۋە،
 منىش،
 ۋەكو تۆ،
 لەۋانەسى بىر لە گەلەكەپان ناكەنەۋە
 پىشۋوم سۋاردەبى و تۋورە دەبىم.
 لەۋ شىعر و گۆرانىيەنى
 كۆنە بە تازە ناگۆرپنەۋە،
 بەر لە پىشكەۋتن دەگرن.
 گۆرانى لەگەل گزنگدا
 لە ناۋ جەرگەسى تارىكىستانى شەۋگارەۋە ناھىتن،
 لە ناۋ كۆمەلدا
 ئاھۆ،
 كۆلۆلى دەگورپىن،
 بە دەنگ دىم.
 منىش
 ۋەكو تۆ،
 ئەسپەكانم بەرەۋ رۆژ تاۋدەدەم
 بە دەم نووسىنەۋە،
 لە تاق و جووت بوۋنى
 ھىندى بىروباۋەر كە دەۋرۋبەرى تەنىۋىن،
 لە ھارۋاھىبى ئەۋ باھۆزە شىتەسى
 لە ناخىدا ھەلەكا،
 پىش دەخۆمەۋە،
 دەۋرۋوژىم.

دیسان له دهوروبه رمان
 ئه وینی له دایک دهبی،
 بیر وروژانکی تازه پیک دئ.
 کاتی من عه زرت ده کیشم،
 تۆیش دهنۆشی و
 وهک سووتمانی له ناخدا ده به نگییه وه.
 ئازادی،
 به خته وه ری،
 ئه وین،
 سه برزیوی
 له تۆدا منه یی ده که م.
 وهک تیر له که وان در ده په ری کیشمانیکی خۆم ده دم
 له پیش چاوم
 بزه پیک،
 رچه نینه ژانیک و
 سه برزیوی پیک
 نه خس ده به ستی.
 ئه و عه زرت و کول و که سه ره،
 به دریزییی چه رخه کان در یژ کیشانه ی،
 برینی گولله به ک ده یانه پیتته گۆری،
 نه تۆ هه ست به زووخاوی ئه مه ده که ی،
 نه به ره یه کیش که ئه مرۆ خراونه قره وه،
 هه لده کاته لاوژه کانی.
 به لام،
 هه موو شتی

وهك دلت سپی،
 به چریسکه و بریسکه.
 ههمو شتی ئالایهکه و
 چیه تیی خوی دهنوینی و
 ده شه کیتیه وه،
 له خشته ی خۆیدا .
 ماندوو له جی حه سانه وهیی ده گه پین
 تو پارچه پۆلایه کی سوور کرا وه وه
 له سه ره ده زگای ئاسنگه ری هه لگره،
 جی سی و دوو، به و پووشووی به رده سستییه ی
 مرۆی سه ره تایی له ئەشکه وتاندا به کاریان ده هیتنا
 بمسووتینه
 بمسووتینه .
 خو گویت لیه و
 ئه وینیکی ده روونه کرا وه ت چون
 له گه لدا گه وره ده که یین،
 چیرۆکنیکی به کێردی خویناوی له که رت بوون نه هاتووت،
 چۆن له گه لدا دهنوسین و
 خه ت ده کیشین ...
 به لام ئه و خو ره سووره ی
 له نیو بادهدما هه لدی
 مه دره .
 مه دره .
 ستران و لاوژه، عه زه ت ده سووتینین،
 به راشکاوی نفر له و مرۆیان ه ده که یین

كشاونه ته وه نيو قه پيلكى خۇ .
 دهمانه وى بى باران ،
 ئەوانى بووده له ييبان كردووته پيشه ،
 ئەوانى نرخى ژيان نازانن
 ئەوانى بير و پروايان له گه ناواندا هه راج دهكهن ،
 ئەوانى له خۆشه ويستى تۆقيون و
 بيزيشى لى دهكه نه وه
 ئەوانى ترسنۆكن
 ئەو له بير و پروا بى به ريبه هه ژارانهى
 له هه موو شوينى
 هه لپه دهكهن و خه ريكى چه پ و گوپن ،
 بوونى خۇ بنوين ، .
 به خۆشى فيره سه ربزيوى دهكه ين .
 به زه ييمان به و ده رويشه دا دپته وه
 ده لپى خۆشه ويسته كهى له ناكو ، پر به دل ده نيژى .
 ئەو تيشكانهى له رۆژيان و هه رده گرین
 له گه ل ئەو ده رويشانه دا به ش دهكه ين .
 كه به خراب ده روانه ژيان و سه ربزيوى .
 له گه ل ئەو شپتانه دا كه
 هه ولى ئەوه يانه به ديبينمان تپدا بگورين ،
 وهى چه ند خۆشه كه
 ئيستا پيكه وه له بهر هه تاوى
 ئەوينيكد ،
 له نيو سووتمانى دۆستايه تيبه كدا ،
 له كزهى برينيكد كه پاشماوهى هه زاران سآله ،

به خورپه‌ی دلّیکه‌وه،
 خو گهرم ده‌که‌ینه‌وه.
 وه‌ی چهند خو‌ش‌ه‌که
 ئیستا له فیلی چه‌په‌لی
 فیلی‌بازانی هه‌موو هه‌ل به‌کاره‌ینی
 تی ده‌گه‌ین.

له چه‌قی به ناگر ده‌وره‌درای
 ئه‌و تاقانه‌ی له خه‌م و په‌ژاره‌ی مرۆ راده‌برین، هه‌ل‌نراون
 هه‌مدیس له خو‌ش‌ه‌ویستی مرۆ ده‌گه‌پ‌دین.
 له‌و مرۆیان‌ه‌ی به‌های مرۆ‌فایه‌تی فیرده‌بن و
 کوشته‌ی خاک و نه‌ته‌وه‌که‌ی خون.
 به‌لام ئه‌تۆ له مه‌رگیکی ناگه‌هان
 ده‌ترسی.

هه‌رکه هه‌ست به‌یه‌کدی ر‌اموسانی ژین و مه‌رگ ده‌که‌ی
 بیژ له بیر و بروای خو ده‌که‌یه‌وه.
 هه‌روه‌ک ساوا‌یه‌کی
 له پزدانی دایکی به‌رده‌بیته‌وه و نا ئاگا له هه‌موو شت
 ده‌ده‌یه قیزه‌ی گریان.

به هه‌موو روتیه‌که‌وه‌ت
 به‌رانبه‌رم به‌چاو ده‌بیژم.
 به‌ده‌م به‌چاویژت‌نه‌وه
 سترانی خو ده‌بیژم:

بۆ خوار‌دنه‌وه‌ی ئاوی خو،
 بۆ له هه‌سته‌م په‌رینه‌وه،
 بۆ هاو‌پ‌کردنی دۆستان،

به تاسه وه م گولّه که م.
 بۆ له پینا و گه له که مدا سووتان
 بۆ به بووزانینت
 به خۆزگه وه م گولّه که م.
 ئەو ورده خه تانه ی له نیوان
 مه رگ و ژیندا مؤلّه ق وه ستابوون،
 له چاوه له پیر به خوین هاتوو هکانی سیرابوونه وه،
 یه کئ له وانی هه ست و سروشتی خۆی هه راج ده کرد،
 له توینی به رماوه بیر و بروای پزیوه وه،
 به زه لکاوای که له کبازیدا هه لده زنا،
 له و ده مه دا داریکی هیشک هه لاتووی
 ره گ و ریشه ی خۆ به بیر هاتوو وه،
 پروو له هه لکه ندران بوو.
 یه کئ له وانی ده ستی خۆ له بیرچوو،
 به پیکه نینی خۆر ده گریا،
 به زۆره ملی کۆژرانی ئەوین
 پئ ده کهنی و که یفی ساز ده بوو،
 هه رچی راز و نیاز ه له ناخه وه کانی خۆشمان بوون
 له نه خشی سه ربزیویدا،
 له گه ل ئەویندا،
 له نوێژنه وه تئ هه لچوو بوون.
 له سه رتیکی دیکه شه وه،
 سه ربزیوانی جه وه هری خۆناس
 له له رزۆکیی پۆژگارد،
 له پلدان و خورپه پيدا،

له بېټه زه بېيدا،
 له زوردار اييدا،
 له قاقاي پټکه نينيدا،
 توپ توپينيان ده کرد.
 له پيش سه ربزيوانی چاو له پړی
 رږڅگار يکی به دواړو ژبی به خته وهری ئاوسدا،
 له پیناوی تاریکی له تویه ت کردندا،
 له پیناوی خوږه ختکه راندا،
 داریکی رزیو د پروخوا.
 خوښه ویسته کهم،
 نه وه تا ئیستا چاوم ده قووچینم و
 به د ریژایی چرخ و چا خاندا پاشه و پاش ده کشیمه وه.
 به ئاره فکر د نه وه، بی هست به ئازار
 له دووریانی پړی و بانانه وه تی ده پرم.
 پرو له سه رچاوهی خوښه ویستی مرو ده کهم،
 نه و ناوله پانهی چاوه پړی نیچیرن،
 داوه شری نه وانی نه وین زیندان ده کهن،
 ده سووتینم.
 سه ریچی له هه موو جوړه نابه جیبی و
 دهک و دهه ویهک ده کهم.
 خوښه ویسته کهم،
 دهر کهی ئازاریکی له چهن دین چهرخه وه وه شیردراوی
 به سالدا چوو وه سه ر گازی پشت ده خه م.
 ویستم فیره دیتنی بنیاتی دیوی ناوه وهی
 خوښه ویستی و دنیا بېم،

له چاوانتدا،
 برگه و بال و جيناسى ئو (خۆريات) هه لاتوانه م كه له
 (ئۆيغور) هكانه وه ماونه وه،
 يهك به يهك ژمارد،
 له لايلايهى دايقانمانه وه،
 له لاوكى باپيرانمانه وه،
 له واتاكانيان گهيشتم.
 وشهكانم بهسهر دهسته خنجيلانهكانته وه
 باليان گرته وه،
 ههر برگه يهكى تۆ دهيگرى،
 بهسهر زارى منداال و زارۆكانه وه،
 بوو به لاوك و هيران.
 مهليچك له قهقهس فرين،
 ئاواز له تهلهكانياندا مانه وه،
 باهۆز گهزهنى گه ياند،
 باران له گۆلاويدا كرپوو.
 ئيستا نهخشه ي جيهان
 له بهر دهستمد ا ده بينم،
 له م سهرى دنيا را تا ئه وسه رى،
 خه تى ده كيشتم.
 كيشوهره كان تى هه لكيش به يه كدا چوون،
 له دنيا يه كى بى سه رحه د و سنوور ده گه ريم.
 له ئاسيا، له و خاكه ي فه له ستينى پى ده لىن،
 له ناو گولى كراسى خويناويدا بۆن و به رامه ي
 شه ره ف و شان و شكۆ،

له چاوى زاروكاندا گهوره دهبن،

ههردهسته و ههميشه

به رهو رۆژ دريژ دهكرين.

پيرۆزى سهرپىچى

له دلى رۆژگاردا ده لاقهى برين دهكاتوه،

خۆراگره خۆشه ويسته كهه، خۆراگره،

رۆژى دى هه موو كهسى به خه بهردى.

ههنگين،

رۆژى خۆله بىرچوو له پيش به خه بهر هاتوان، له پيش سهرپىچان

سه ر دادنه ويئن.

بسووتى شوخه كهه بسووتى،

وهك سووتانى په روانه له دورى شهه.

تارىكستانان رووناك كهوه،

وه رهن مهبه، بىزار مهبه، خۆراگره.

چاوى بهو خاكهى له سهه رى دهژين.

بگيرهو بروانه ئه و لاوژانهى بو ئاشتى ده ليين

ببى به تيشكى ئه ستيره بهك و بكشى و

بروانه باله برينداره كانى ئه و كوترانهى،

دانه شهقهى باليان له بىرچوه ته وه.

(باباگرگى) له مؤزه پوتاميا

له گه ل ئيمه دا هه لايسا،

ئالاکانى دهستى ئيمه بوون

له دژ هه لكو تانه سه ر شه كانه وه

وهك مه لئكى بريندار،

تى په ره به ره و پنده شته كانى ئافريقا.

ئۇستېرە بە دەستتەۋە،
 لاۋكى خۇشەۋىستى بەسەر زارتەۋە،
 ئەۋ چەۋسانەۋە و ئەشكەنجە و
 برسېتى و قات و قىپپانەى
 خۆت بە چاۋى خۆتت دىون،
 لەۋانى ھەلدەكوتنە سەر شارستانىتى راگەيپنە.
 لە گىرى سەربىزىۋى پىزى رىزكە
 لە تاسە و عەزەتى مرۆى لەبىرکراۋان
 ۋەستايانە شورەيى بەۋنەۋە،
 لە توپى دەنكە لەۋە
 خويىنى مرۆيان كۆكەۋە،
 بەسەر و پروورى ئەۋ بى دىلە
 پرووگرژ و مۆنانەياندا بېرژىنە كە مرۆ دەكەن بە دىلى مرۆ.
 سەرپەنجەكانت بە خەنە بسووتىنە،
 لەتوپەت بى دىلى ئەۋ مىلياردىرانەى،
 مرۆ بە بى نرخ پىشان دەدەن،
 ئەۋانەى لە ماناى راستەقانىي خۇشەۋىستى ناگەن.
 فراژى بى، بېژى،
 ئەۋ خونچانەى چاۋەرىپى ئاۋاتن،
 بكوژىنەۋە ئەۋ چراى
 چەۋساندەۋە و
 رەگەزپەرسىتى و
 ۋىشار و
 نارپەۋايىپپانەى
 لە ناۋ دەرياكاندا ھەلكراون...

خۆشەويستەكەم،
ئەو گولۇلانى مەرق، كە
لەزەينماندا چەكەرە دەكەن و
لە تەواويون و پىرانەو نايەن،
لەگەل كزانەو و كرووزانەو مەندالى بىرسىدا
خى كەو و لە پىشەوت دەركەي
دنىادا بەسەر خۆشەويستەكانىانتدا
بىشەينەو.

هيدى هيدى ئەوانەي دەيانەوي
قىرە سەربىزويى بن،
بەرگە و زاتيان و بەرخە.
هيدى هيدى لەوانەي بوونى خۆ
دەبەزىتن، راخوړە، بقريوتىنە.

هيواي بلىندى مرويان
لەوانە بگەيپنە كە دايان
لەگەل كزنگدا بە پزانى
گولووكان خۆش دەبى.
شەونم لە خونچە مەكە،
بروسكە لە شەوژەنگ دامەبىرە،
ئەو فرمىسكانەي بە دەم
چاوەرىكردنەو
لە چاوى دايكان دى
بىسەرەو.

بچۆ، لە لىرەكانى ئامريكاي لاتىنى دا
گوئى لە رازونىزى ئەو گيانبازانە بگرە

كه ههتاو ده مژن .
 تى بگه ئه وانى
 له خاكه بى گونا هه كانى دنيا دا
 بۆمباى (نو ترۆن) زۆر ده كهن ،
 بۆ مرق بىر له چى ده كهنه وه . .
 ئه تۆ ده زانى شوخه كه م ،
 ئه م بۆمبا ناحه زه
 جگه له خو شه ويستى ، گيان له به رانىش ده كوژى .
 كارى به سه ر رۆژگار وه ،
 به سه ر چه رخى و چاخانه وه نىيه .
 كارى به سه ر شتانه وه ، به سه ر خانومانه وه نىيه .
 ته نيا هه ر ئىنسانان ، زىنده وه ران ،
 ده گه ل خو شه ويسته كانياندا ده سووتىنى و ده كوژى .
 له هه ر ههوت ده ركەى دنيا وه وه رچه رخي وه ده ركە يه كى .
 هۆ گۆلى رهنگه پىيو ،
 هۆ دارگۆزى رووخىندراو ،
 له بهر سىبه رى داركاژان
 ببه به ئاشقى سه ربزىوى .
 له بهر هه ر ده ركە يه كه وه را ده برى
 كليلى بۆ هه ر ده ركە يه ك ،
 بروسكه يى بۆ هه ر تاريك يه ك بدۆزه وه .
 به هه ر وشارى
 خو رىكى نازادى بگورينه .
 هه ر كه مندا لان زارىان ده پزى
 به وشه ي داىك ،

به لایلايهی دایک،
 به هه‌لمه‌تی له شاره‌گدا هه‌ویر هه‌لاتوو،
 به هاوئا‌هه‌نگیی وشه‌ی نه‌مر،
 به یه‌کدی رامووسانی هیشوو هه‌ داربی و ئاوی ره‌وان،
 به که‌فچه‌رینیی چۆم و رووبار.
 جا هه‌نگی له نوپوه گوی دیره
 له نرکه‌ی دنیا،
 له میژووی رۆژگاری گونا‌های خو له‌بیرکردوو،
 له ده‌نگی هه‌ست و خوستیکی،
 له شاده‌ماری دلاندا ده‌گورین،
 گوی دیره
 له هه‌ناسه‌ی
 تنۆکه‌بارانی هه‌وه‌ل باران،
 کاتیکی به‌ر خاک ده‌که‌ون،
 گوی دیره له‌م لاوکه‌ی بۆم نووسیوی:
 نازار هی من، خو‌شی هی تو
 باهۆز هی هه‌موومان.
 هه‌ر پریشکی یا سه‌ت پریشک
 له ئاورگی راده‌په‌رن.
 دلی من ده‌سووتین.
 کاتی دوودل
 له ناوچه‌رگه‌ی باهۆزیکدا،
 له ناوچه‌رگه‌ی که‌سه‌ریکدا،
 له گۆپیدا یه‌کدی ده‌گرن،
 نه له تۆدا تاسه و خو‌شی،

نه من دهمارم پل ددها .
 پوژيکي دي نه م سووتمانه ي
 تتيده هله ده قرحيښين ،
 سه رله به رمان ده سووتيني ،
 به لام نه که ي له بيړي که ي
 نه و لافاوه ي له ويه ره وه
 به ليشاو دي ،
 نه و پوځانانه ي هله استاون ،
 دوور له تووه ري ده گوړن ،
 دوور له منه وه ، دوور له نيمه وه
 پوژگار به سه رچي ، چه رخي بگوړي ،
 هيوا بي ، بي بي به ميوانت ،
 مهرگ بي ، بي بي به ميواني من ،
 ده وده وانتيه ک سازکري ،
 له نيوان هه رتکماندا ،
 شه مال هله ک گول بپژي ،
 له بريني داوخوا زماندا ،
 له ريزي نان و نمه کدا ،
 کيرديکي تيژ بکريته وه .
 خو شه ويسته که م بي سووده
 نه نگاوتني مه لي بي بال به گولله يه که ويڼ ،
 کوشتنی چرو ي هه تاو نه ديتوو
 له زگي دا يکدا ،
 له توپه ت کردني قه وره ييکي سه راو
 ده گير سپنه وه ،

دِراندنى ئۇ توولانەى
بۆ پەردەى دلدارى
دەكرىن بە بەزەك و دۆزەك.
خۆشەويستەكەم
بە ھەبوونت، بە جوانىى كۆترانەت،
شېت و ھارانە دلى خۆ دەدەمەو،
بە لاوژە و سترانى بەختەوهرىى مرۆ،
تەنانەت بە سەربزىوىى كاتى سەرەمەرگىشيان،
لە خۆشىيان دەبوورىمەو.
ئەگەر دەزانى ئەم دله ماندووهم
بە ئاگرى ئەستېرەيەكى گەرۆكەو
چەندىن ھەزار سالە دەسووتى ...
تەنانەت لە نېو كىوھ سەھۆلەكانىشدا
دلم قولپە قولپ دەكولى.
دلم لە تارىكىى شەوگارد،
ھاوپى و سەبوورىى ھەموو دىلەكانە،
دلم كۆترىكى سىپىيە،
دەبۆى ئازار و عەزەتە،
سروودى ئاشتىيە،
پووناكىى خۆرە،
تنۆكە بارانە،
پرە لە خۆشەويستىى مرۆ.
ئەو ھىدروژىنەى، ئەو ئاتۆمەى، ئەو نۆترۇنەى
عەزەرتى خۆيىت، پەزارەى خۆيىت لى وەشىرى
خۆشم ناوین.

هزار و سی سەت و پەنجا و چوار ساڵە،
دڵم پر لە برینە.

ئەتۆ

بایەوانیکی، برینتی لەو برینانەیی لە دڵمدان، بکەو،

هەرچی بای دنیا هەیه سەرلەبەری کۆکەو،

بچۆ بەر مەیدانی دەودەوانی،

هیچ سنووری لە نێوان بایەوان و بادا مەهێلە،

ئەوجا، ببینە کێ گۆی گره و لە کێ دەباتەو.

پاش هەنگین بەرانبەر

بە باهۆز، بە با و زریان،

نەخشی دلیکی سەرکیش بکیشە.

ئەم دڵە تەنیا هەر دلی من نییە،

ئەم دڵە دلی ئەو مرۆیانەیه

لە تاو ئیش و ئازار، لە تاو وشار،

لە تاو برسیتی، لە تاو پەژارە پل دەدا.

دلی ئەو مرۆیانە و ئەو مرۆفایەتییه

پۆلا دەکەن بە ئاو.

ئای که چەند دڵرەقی چەند،

وەی که قسەکانت چەندە تالان،

هەناوم دەسووتینی،

بە چنگورکی رۆژگارەووم

هەست بە دیلتی بکەیی

خۆشەویستی بە نێو ئەوانەدا بلاودەکەیهو

چەندین چەرخ و چاخە لەبیریان چوووتەو.

بە هەموو قورسایییەکتەو

هه‌بوونم پى خوست ده‌که‌ی،
ئەو نیازە چەپە‌لە‌ی لە داتدایە
بى شەرم بیدرکینە،
لەو دارە لە‌تاو کرم تیدان رزیوہ
بە‌ولاوہ چى دیکە هە‌یە ...
دار هى ئیمە،
کرمیش هى دار.
وشە‌ی ئەو زمانە تینوانە‌ی
ئىو برینە‌کانم کردوہ،
ویستم ئەو دەمارانە‌ی رەگیان تیدا داکوتاوم،
ببچرم.

بە چاوی خو له ژیر داری هیشک هە‌لاتوودا
کۆمە‌لە کرمی بە‌سەر یە‌کدا کە‌لە‌کە‌بووم دیت.
دەنگىکی بە ئازارە‌وہوہم
لە گلکۆ‌ی باو و باپیرانە‌وہ بیست، گوتیان:
«دار کرمی لە‌خۆ نە‌بى»
هەزار سال دەژى»
کە ئەمانە‌م لە زەینمدا سیایى دەکرد و
گورم دەدانى،
ئاورپان لەو خۆرە‌ی بە ژانى لە‌داىکبوونە‌وہ دەتلاىە‌وہ،
دایە‌وہ و
بە ئیمە و رۆژگار
دایانە قاقای پیکە‌نین.

قسە‌کانت پیت پیت لە‌سەر ئیوم تینیان تى دە‌گەرئى،
چاوی پر لە بارانت رووناکی بە‌سەر رىگامدا دە‌پرژینئى

شۆپ و شوپنه وارەكانت هیل و كیله پیری ژيانی نوپاومان
پیشکیش دهکا .

بهدهم توورهیبیهکی بی ریشمهوه،

بهرانبهر به شهپۆلی سهركیشی له ههر کوی بیته گۆرئ،

له راست ژيانیکی پر له گومان و ترسدا

له خاڵکدا رووناکییهک هیزی تی دهگه پری به پیزهوه راوهستانم.

تی گهیشتم بایهوانی رزیوی به دهمارگیریهوه،

جیاوازیگهری دادهدرئ.

له نیو شهپۆلی مرویاندا

ژینم دۆستانه خووش ویست،

ههزم بهدهوری خۆدا خولانهوه نهکرد.

پرسیم لهوانی هاتن و رابردن،

لهوانی خوینی خۆ دهخۆنهوه،

لهوانی به بی ماندووویون

باهۆز وهکو گولهگه نهم دهرروونهوه،

له پهروازی ماسیگرهکان،

له شهقهی بالان،

له چوونه پاریزی راوکهران،

هیدی هیدی لهگه ئه مانه دا،

لهوه گهیشتم که ئازادی چۆن.

له زریکهی ساوایهکی،

بۆ یهکه م جار چاوبه دنیا هه لێندا

پشوو دهدا .

گه ورهبن، گه ورهبن مندا لینه،

لاوکی له لهبیرچوون بهدهری ئازادی

بخوینن.
 نازاری باوکان،
 عهزرتی دایکان
 بخهنه ئاووه مندالینه.
 له ئاسمانهوه ئاوازی ئاشتی
 به دنیادا به با دهن.
 بۆ به بهختهوهری چاوریون بوون،
 بۆ روئانی دنیاى نوئى،
 باکتان به روژگار نهبى.
 گهورهبن سپ و ساغ مندالینه.
 خوڤشهويستهکه م،
 بیر دهکه مه وه کهنگى دلت
 وهک زایه لهیى نازاری بوڤدایى،
 دهبى به شتى خوئى پى لهپشته وه ببینی.
 کهنگى پیکه وه
 له نيو خوڤشیه کی به ئاواتمان دهخواست،
 له دوینتیه بپین، به رهو سبهینتیه کان ڤاکهین،
 پهنج به بیر و پروا موتوربه کهین.
 کهنگى خوڤشیه به تالانیراوی ژیان،
 وهک کۆلاره کاغز، به دهست
 مندالانه وه ببینن.
 دیسان هر له گه ل ئه و مندالانه دا
 به رهو به خته وه رییه کی بى پایان.
 پهنگه ئه مه ی له زهینى ئیمه ماناندا یه خهونى بى پى بژین
 به لای هیندیکه وه خه یال بى و پرووچ.

بەلام درەنگ و زوو بە بروادىتى،
 كە رۆژ لە پەناوہ لە داىك دەبى،
 لە پەناوہ شىشى ئاسنى دىلىتى لەت و پەت دەبى.
 لە پەناوہ مېشكى رۆژگار
 دەبەرابەر پەنجى سەرىزىو
 دەبەرابەر ئەو كارە شۆرشگىرانەى
 سەرىزىوييان بە ھاوړى خۆ كړدووہ.
 جا ھەنگىن،
 بەسەر ئەو ئاواتانەدا كە چەندىن چەرخە چاوەنۆريانين
 بارانى خۆش دەبارى.
 مندا لانىش بەو ھەورانەى،
 خىر و خۆشيان بەدیل گرتووہ
 پايدۆس دەكەن.
 لە ناكاو، كاتى ئازار لە مېشكەوہ تەشەنەى كرده دلم،
 تۆم لە جىابوونەوہى دەنگە گەنمى لە گولەكەمدا
 بىر لى كړدىيەوہ.
 خۆشەويستەكەم ئىستا
 لەگەل گولوككردنى داراندا،
 لەگەل لە ناخى دلەوہ پىكەننى دۆستاندا،
 لەگەل ئازارى خەست و خۆلى تال و تفتى مرۆفاندا،
 كە كەس نازانى ژمارەيان چەندە
 شانازى بە جوانىيە ساوايانەكەوہت دەكەم.
 بە منداڵ ئارايشت درانى جىهان،
 بە جوانىيە بى پايان، لە خۆشيان دەبووريمەوہ.
 ئەم لاوكە جىهانىيە

به و مندا له پيشکيش دهکهم،
 که له برينى بى پايانى رۆزگار هوه،
 به رهو سه ربزىوى راده پهرى، که چى
 به زوره مليش بوونى بوون ئاسايى فرؤشراوه.
 ههستم به ريز ليگرتنى مرويان کرد
 زمانه کهم! هه ميشه خو شم ويستوى،
 بيته کانت قهت تىک ناچن
 هه مو ناوچه يه کم تىت دهگهن.
 ئاسمان چه خماخه بدا
 هه ور له هه مو لارا بگرمينى
 گوله کهم ئه وانهى به زه يان بيتدا نايه ته وه
 زمانيان زويل زويل کرى.
 خو شه ويست هه کهم،
 وهک ئاوينه يى
 به ديوارى مالىه وه هه لاواسيت.
 وهک سه عاتى
 به ده مارى دل وه م کردى ...
 شه وقى به چاکه و خراپه
 له رووى ئه وانهدا له وه ره وه ده هاتن،
 دايه وه.
 سه عات به رىکوپينکى کارکردنى خوى
 له شه وه زهنگدا به ديارخست.
 به لام بى له ئاوينه نۆرين،
 بى گويدان به دهنگى سه عات، کات به سه رچوو.
 دلش له نوپوه

بۆ رۆژگارى خۆش،
 بە سەركىشىيەو
 خۆى لە پىش ئازار راگرت و
 دريژەى بە پلدىنى خۆى دا .
 بەرانبەر بە ئاسەوارى ديوى دەرەوہى ئازار،
 لە مەملانىيى جوانى لە دژ دزيوى،
 چاكە لە دژ خراپە،
 ئاشتى لە دژ شەر،
 دۆستايەتى لە دژ دژمنايەتى،
 پيشكەوتن لە دژ پاشكەوتندا،
 خۆشىيى نەمرمان ديتە گۆرئى،
 ژيان لە نويزەنەوہە دادەمەزريتەوہ
 دلئى لە خشتەچووى رۆژگار دەگەرپيتەوہ سەر بارى خۆى،
 مندالانمان لە باوہشى ئەو دايكانەى خۆر گۆش دەكەن،
 زمانيان دەپژئى.
 ئازار ھى من، ئاوات ھى تۆ
 باھۆز ھى ھەموومان،
 ھيىدى ھيىدى، زۆر دەست و پەل مەكوتە،
 زمانەكەم خۆ لەبەر خەم راگرە
 ئەوہى ھەز لە زمانى خۆى نەكا
 شارەگى بېرە، وەخەبەر بئى.
 لە ھەزار و سئ سەت و پەنجا و چوارەوہ
 دريژە بە بيدارىيى خۆم دەدەم
 ھەرکە بيدار دەبمەوہ لە بارى خاو و خليچكىدا
 پەلەقازئى دەكەم.

ئىيوى خۆم و خۆيەتىم لە تۆ دەپرسم
 خۆشەويستەكەم،
 چۆنئىتى دلىشم بەم جۆره باس دەكەم:
 سالانى سال بەسەرچوو، چ باكت
 بە رۆژگار نەبوو، هۆ دلە سووتاوئەكە،
 هۆ ئەو دلەى پىكەنەينەكانى
 بۆ خۆشەويستى دۆستانى فرۆشت،
 هۆ ئەو دلەى بە ھەويا و ەزەرتەوئە شىلدرائى،
 بە قسەى راست قنىات كردوو،
 هۆ ئەو دلەى لە باخى دۆستاندا بى ناز كەوتوو،
 بەستەزمانى بە تالان و بىرۆ چوو.
 لەگەل شەيداي ئازاديدا
 ھەموو كون و كەلنى دنبا بگەرۆ دلۆ!
 دلەكەى بە درىژايى چەرخ و چاخان
 بىر لە سەربزىوى كردنەوئە لى بوو بەخوو.
 دلۆ بەسە! دلۆ بەسە!
 مەيدان دى بىتە ھەژىن ...
 خۆشەويستەكەم رۆژگارنىكى،
 پەنجەى تارىكى لە دەرکەى دەدام
 ئەمنىش،
 لەتە نانئىكى،
 ھىلكەيەكەم لە ئىوئەندرا لەگەل بەش كردبووى و
 ئەو شىعەرە دلدارىيانەى بۆ نام نووسىبوون،
 دەگەل ھارايەى پىتاندا تىكەل كردبوون
 ھەر ئىش و ژانىكى چەرخى چەپگەر

له پيشې قوت ده كرده وه،
 شاگه شكه دهبووم.
 بهلكو شادمانيم، له خيالې
 كه سيكدا، له په نايه كه وه دنالې و
 له رۆژگار توراوه، وانا وروژهي به خه به رهينا،
 بهلكو هاراوه ي پيتان له دلې برينداري،
 له خوښه ويستي بې به شيكدا، خوښه ويستيه كي گوراندا،
 بهلكو له نيو دلې رۆژگاردا،
 دهمارې له پيته كانمانه وه له ريپه وه و
 له لاوژه مندا لانه كانماندا،
 سه بارهت به وه ي ئه وان
 ئيره ييمان پي ده بن،
 نابه خته وه ريپه ك خولقيندرا .
 بهلكو چرؤي دار و درهخت،
 بزهي خوښه ويستي ئه زه ليمان گرژايه وه و
 خواستي ساخته له ره گيانه وه هه لزان.
 چ كه ين و به يني رووي دا، چ هاته گورې؟
 كي ده زاني؟
 له نيو ره گي ماندووي رۆژگاري بې به زه بييدا
 پيش وه ي گولوكيكي تازه كه خوښمان ده وي، به به روكدا بكه ن
 بلې،
 ئه وه ي له نه خشي نيوچاوانماندا نه خش دهبوو
 يه كه م ئازارې بوو،
 ئه وان ه ي له هه موو ناخيانه وه بزهيان ده هاتي
 سووتووي خويان،

له پشت باوه به با دهدا .
به لّام بهر بهر هکانیی تیکۆشان و شه
له چاوی ئیمه ماناندا و به دهستی ئیمه مان
قایم و پروخته بوو .

وشه ی پر له خۆر و
پر له ئه وینی لاوژه کانمان ،
بۆ بهر هکانی دواړۆژ دهچنی .
هه زاران دل له هه ر گۆشه یه کی دنیا دا ،
چریسکه چریسکه له خۆ را ده په پین و
پلیان دهدا .

هه ر سبه ی نانی نوێ بوو ،
هه ر ئاواتی نوێ بوو ،
هه ر سه ربزیوی نوێ بوو ،
هه ر چوونه بهر مه یدان بوو و
دروست ده بوو .

که چی ئیسته و را رۆژگار به سه ره چوو ،
وشه گور و توانی ، واتای ،

له نیو مستماندا له دهست دهدا .

هه ر لاوژه یه و بۆ له دیلی رزگار بوون
به ره و ئاسمانان بال ده گرنه وه .

ئه ستی له کۆنه پووشووی خۆ ده گه ری
شو خه که م ،

ئه مه نیش ئه و گونا ه و تاوانانه ی رۆژگارن که
له لی خو شبوون نایه ن ،

ئه مه نیش ئه و سته م و دل ره قی و کینانه ن ،

رۆژگار بە بالای بریوین ...
 بېروا بکە لە ناخمەووە قەسیا دەکەم
 دەسریژ لە دلای رۆژگار بکەم،
 ھەست بەریژ لە مێژووگرتن زۆردەکەم و
 ئەوھتا یەکی لێم بەدەنگ ھاتووہ
 بە دەنگیکى خەمگین دەلای
 ھۆ شاعیر:
 ئەو مارانەى لەو دیوی چەرخەکانەوہ ھاتن
 ژھریان رشتە بادەمەوہ شاعیر!
 ئەوانەى بەدەستی خویناویانەوہ خۆریان دزیوہ
 تاریکییان بە گرافەکەمدا بلۆکردوہ شاعیر!
 ئەمەیش دەمى بوو، ناگوتری بەسەرچوو.
 وەرە چاوەنۆرى ئاکامى بە، ئەتۆ مەسووتى شاعیر!
 زادەى ئیو خەلک ھەرگیز نابەزى
 ھىند بېر لە رۆژگارى تال مەکەوہ.
 خوشەوېستەکەم،
 ھەرکە ئەم دەنگانەى لە ناخى دلەوہ دىن دەبىەم
 دەنگى تۆم بەبیر دیتەوہ کە چەندىن چەرخە،
 نرکەى دى.
 بېروام بەوہ نىبە خوڤى گولۆوکان
 بەدەم باوہ بلۆبیتەوہ،
 بیدەنگىبەکى ناخم دەکرۆژى،
 لەگەل نووزەى گزنگى بەرەبەیانیکدا دەیدرینم.
 ھەول دەدەم یەکەم خوشەوېستى و یەکەم خوشىبەکى
 تىرېژى رۆژ دەیانھېنیتە گۆرى بە پىش چاوم بېنمەوہ.

له پاشان سه‌رله‌به‌رى زهممه‌تكيشانى دنيا
 سه‌رله‌به‌رى برسى و بنيسانى دنيا،
 سه‌رله‌به‌رى هه‌ژار و دهسته‌وسانانى دنيا،
 دىنم له په‌نا ديوارىكى به سىبه‌ريان ده‌حه‌وينمه‌وه.
 هه‌ول ده‌دم له زمانى هه‌رچى زووخواوى برين و ناسۆرى
 شان و بازوو هه‌يه،
 له زمانى هه‌رچى ئازارى ماندوو‌يتىيه‌كى له چاوان ده‌لۆپى،
 له ماناى هه‌رچى وشه‌يه‌كى تينووى سه‌رزاران هه‌يه،
 له زمانى هه‌رچى ئه‌ركى گوشت پاره‌كردوى ده‌ست و په‌نجه هه‌يه
 تى بگه‌م.
 ده‌بينم خه‌لكه‌كه نه‌ك ميژوو،
 رۆژگار تاوانبار ده‌كه‌ن.
 هه‌موو رۆژى له‌نووتوه،
 له خوئنى ئالى شاره‌گى به‌پلدا
 هينده‌ى ديكه به تۆوه‌نووسان فيرده‌بم و
 چۆنيتى شه‌ريفانه‌ى تۆ خوش ويستن
 له بگره و به‌رده‌ى نان په‌يداكردندا .
 چ خوشبه‌ختيه‌كه
 پياو ئه‌و مروقه برينداره،
 تووره پشوو‌سوارانه بناسى،
 هه‌تاو وهك ئاوخواردنه‌وه، بنۆشى
 چ خوشبه‌ختيه‌كه
 پياو به‌سه‌ركيشيه‌وه رووبه‌رووى مه‌رگ بوه‌ستى،
 مه‌ردانه بچيته به‌ر مه‌يدانى رۆژگار،
 سوسه‌كردنى پلدانى دل و ده‌روون

له رهگ و شادهماری بازوواندا،
 گپړانه وهی بیره وهریبی زیندووی رابردوو،
 چ کاریکی جوان و هونه ره.
 له نیو تاریکیی بال به سهر دنیا داکیشاوه وه
 به دهنگ هاتن،
 له نیو دلّی تاریکیدا جی گیرکردنی
 ئەو ئەستیرانهی له ناگر پښینه کانرا دهرده پین، پر به دنیا قریواندن،
 به زمانی زاروکان هه لکردنه لاوژه و سترانی به خته وهری،
 به خوینی شه هیدان داستان نووسین،
 به نامیژنی سه برزیوییه وه هه ست به شانازیکردن،
 به بۆن و به رامه ی خاکه وه ژیان،
 به بی ترس و له رز دلدار ماچکردن،
 ئەمانه ن پلدان و هه لپه ی دلّه کیشکه مان،
 ئەمانه ن ئەو سبهینی پوونانه ی چاوه پیتانین،
 باهۆز به قوربانی گیان کردن
 چۆن دهست به سهر و قژی یاریکدا دینی
 ئاوها دهست به و گه لا شهنگه بیبانه دا بیتی،
 که له گه ل گزنکی رۆژدا ئاوان ماچ دهکن.
 به رماوی کول و که سه ری له نیو باده دا بنگرتوو
 سه رله نوئی هه لقوراندن،
 له م نیو دلّه خویناوییه ی رۆژگارا
 شیتانه تو له نامیزکردن،
 واز له هه موو شتی هیتان و
 به بیره یتانانه وهی دۆستانی کوچ کردوو
 چ به خته وهرییه که،

چ خواستیکه،
 چ لاوا و تکایهکه،
 نهکهی له بیرى کهى
 ئەوى بیرىان لى دهکهیهوه.
 رېگاویانیکى له خهیاآلدا قهدهغهکراون
 لى پاشگه زبوونه وه بیان بیر و ئەندېشهیهکن،
 سهردا پۆشراو له سههه سفره و خوانى سهروه تاکمان،
 ئەو دهمانهیه
 خوئشى بهدهم چوارمېخه کیشرا نهوه،
 ده داته که له وه کیشى له بهر دهماندا
 کوتریکه له مالماندا،
 به دهنگیکى تاساوهوه نالهى خوئى دهرده برى
 لاوژهبه که به سهه زمانمانه وه،
 پشکۆیه کى له کوژانه وه نه هاتووى سووتمانیکه له
 ئاگردانماندا.
 لهم شه پۆلى ئیش و ئازارهى له پېشمدا شه پۆل دهدهن تى په ره،
 لهم عه زهت و کوژانه رهگ داکوتاوهى
 له دل مه وه داکشيوه و
 سالانى سال هېناونى گورئ و
 بهر پېله قههى رۆژگار که وتووه،
 تى په ره،
 لهو نيگا تيزانهى له ناوچه رهگهى
 زريکه و هاوارى ناگه هاندا پى گه ييون
 تى په ره.
 ئەو قسه و قسه لۆکه پر له ناکۆکییهى

تۆش و ھەموومان
لە سىببەريدا دادەرزىنى، لەت و پەت كە،
ئەو دوورپووانەى خۆيەتتىى خۆيان دۆراندووه،
ئەوانەى سەريان بۆ چارەنووسى خۆيان شۆپكردووه،
ئەوانەى ھەموو شتتۆ بۆ بەرزەوھەندى خۆ سەروپەر دەنين
پشتگوئۆ خە.

بەسە. خۆت لەبىر مەكە، بەسە،
خۆ لە شارەگى ئەم كەژە زۆپە گەردنكەشانەى
سەر زەوى مەچپرە.

ئەتۆيش
دەماريكي، لە دلى ئەم جىھانەدا پل دەدەى.
ئەتۆيش لە نۆو چاوى شەوگارد كە بەدزىيەو
خوین دەپۆئى پرىشكىكى،
لە مەيدانى سەركيشيدا شەرەفى مرۆى.
تۆيش لە نۆو شەپۆلى مرۆياندا
مرۆيەكى.

ئەو دومەلانەى لە سىنگتدا خوئىيان لى دەچكى
نالەى لە برانەو نەھاتووى
ئەو دىلانەيە كە بەدرىژايى
چەرخەكانى رابردو پەلكيش
دەكرين و
چىرۆكىكى خوئىناويى،
باسى قرانى بە ناتىگەيشتنەو بەرەوازاندراو
دەگىرپتەو.

تۆ، تۆى،
 ئەوانەى تۆشيان خوش دەوى،
 ئەو گرەى (باوہگرگى) ە کہ لە خاکى منەوہ
 ھەل دەگرئى و
 ئاسمانى لە باوہش گرتوہ.
 جا لەبەر سىبەرى ئەم گراندە
 ھەلدەکەینە چرىکەى لاوک و ھەيران:
 با بگرئى، با بگرئى،
 بە ئاگرى ئەوين بسووتى زمانم،
 بە شەو و بە پوژ شەكەت نەبى
 قنىيات بە خوشەويستى بى بکا،
 تۆ شکۆيەكى لە پىناوى
 ئەم نىشتمانەمدا ھەرگىز لە بىرناكرئى.
 يەك نەتەوہىن، تۆ شەرەفمانى.
 تۆ ناو و شۆرەتمانى زمانەكەم.
 بۆ ەزەرتكىشان، بۆ ئازاركىشان،
 تۆ گيانىكى ھەرگىز لە پووخان نايەى.
 تۆ رابردوويش و دوارپوژىشى،
 ئەو دەمەى تىيدا دەژىن.
 بە زمانم فېرە مرۆناسىن بووم،
 بە زمانم لايلايەكانى داىكم كە بە دەم
 لانك رازەندنەوہى دەکردن بە گۆرانى
 نووسى.
 خۆرىاتەكانى باوكم،
 پەندە بە تىشكەكانى باپىرمم،

سەرگروشتە و چىرۆكى بەرئانگردانى
شەوگارى زستانى باپيرانمان و
داستانە پر قارەمانىتېيەكانمانم،
بە زمان لە دنيا راگەياندا.
خۆشەويستى، دلخۆشبوونم،
بە زمانم فېربووم.
هيندى جار لەگەل وەيشوومەى شىت و هاردا
دەستە و بە رۆك وەستام،
بە زمانى خۆم شىعرى خۆم خويندەو.
ويستم لەبوونى خۆمدا،
دوور لە سىنبەرى خراپە بژىم.
بە زمانى خۆم زمانانى سەرلەبەرى
دنيايىم خۆش ويست.
بە پىزەوە فېرى ئەو شتانه بووم توانىم فېريان بم،
بە زمانم بادەى ئازارم نۆشى،
چەندىن چلە و خەلۆەى دەرکەنەكراوهم كيشا،
گويم بە پىلەقەى بى ئازارى رۆژگار نەدا،
گويم بە پروداوى هەناوھەژىنى ژاراوى نەدا،
هيوايەكى نەبراوھى رووھو رووناكىم
لە ناخمدە لەگەل تۆدا زمانەكەم!
هينايە گۆرى.
موژدەدەرى سەرکەوتنان،
زمانە خۆشى فرۆشەكەم،
جوانى بە گۆرانىكەرم،
نەيارى دزىوى،

زمانە ھەرگىز ھەز لە تارىكى نەكردووهكەم،
 زمانە لە ئيو دل و دەرووندا نووستووهكەم،
 زمانە تنۆك تنۆك
 ئارەق لەگەل خوينى خودا تىكەل كرددووهكەم.
 خوښەويستەكەم،
 تۆ ئەو سەروايەى ھۆنەران لىت دەگەپىن،
 تۆ ئەو ساوايەى بۆ فيربوونى قسەكانى دايكى ئەلھا دەكا،
 تۆ ئەو خۆزگە سىويەى،
 لە بىر و ئەندىشە دىتە گۆرى،
 تۆ ئەو دەستە دەستە بىرگە شىعرانەى،
 لە دووى دۆست عەودال،
 بەزىن بەزىن،
 لەگەل باھۆزدا زۆرانكەر.
 خوښەويستەكەم،
 ژان لە دەست و مەچەكمدا،
 لە دل و دەروونمدا،
 قېرە و ھەرا لە خۆزگەمدا،
 لەو لاوژەى بەھارەدا كە
 رۆژگار لە بىرى بردووينەو،
 بە ھەلاواسراوى ماونەو.
 لە كاتىكدا دواتنۆكىكى شىن، بە ئاسمانەو دەلەرزى
 ئەم دلەى كە دۆستى خۆشى و ناخۆشىى خۆيم،
 بە ھەستىكى قاچاخەو بە تۆو بەسترا.
 ھۆ ئەو گولەى بۆ گولەو وەرگرتن لە گول
 گول پىشكىشى گولەى دەكا.

هۆ ئۇ گۈلەي شەو و رۆژ
بە غەزەت و كۆفانى دۆستەكانىەو ھەلدەقرچى،
بىر لە تۆ كىرنەو،
لەگەل تۆدا دىدارى موتوربەكردن،
لە نائاگابى و لە بىركران بىداربوونەو و راپەرىن و
لەگەل سەربەستىدا شاد و شوکور بوونەو،
سەرىپچىكرن لە بارى شەكەتى و كەنەفتى،
سۆسەي كىرژھەلاتنى رووى ئاسمان،
پەژارە و خولياي توانى ھەبوون،
لە ناوجەرگەي تارىك و نووتەككىيەكانى رۆژگارەو
بەرەو رووناكى بەرپىكرن،
لەگەل بىركىرنەو،
لە سىنگى چىپاكانەو،
بە دەم ئازايەتى مژىنەو،
بەسەربىزىويىەو درىژە بە رىبوتىرى دان،
لاوكى ئازار ھى من، ئاوات ھى تۆ
باھۆز ھى ھەموومان
لەگەل زارۆكاندا چرىن،
خەونىكى چەند خۆشە،
بە ئەوینەو ھى گرفتارىبون كارتىكى چەند خۆشە.
خۆشەويستەكەم،
دەرکەيەكەم لە ھەفت دەرکەي دىنايى
بە دەرکەي مالا خۆمان شوبھاند.
لە پىش دەرکەي مالا خۆم
بە نىيازى خۆناساندن،

کتیبه‌تی خۆم بۆ براکانی خۆم درێژکرد، بمناسن،
 پێش ئه‌وه‌ی،
 ئه‌وانه‌ی داکوکی له‌ شارستانیتی ده‌که‌ن
 خوینه‌که‌م،
 زمانه‌که‌م،
 ئه‌و ئێش و ئازارانه‌ی له‌ نیو پیلووی چاومدا خه‌ست بوونه‌وه،
 بخویننه‌وه،
 لێیان کردمه‌ هه‌را، که‌ لادیتیم.
 ویستیان گالی بالنده‌ی درم لێ بدن
 پێشان دارسه‌رووه‌که‌ی به‌ره‌و ئاسمان هه‌لچووم،
 پاشان میخه‌که‌ ئاله‌ خوشه‌ویسته‌که‌م
 ببێرن.
 گوتیان کار له‌ کار ترازاه
 بروایی به‌مه‌ بینه.
 برواییم به‌ داکوکیان نه‌هینا،
 دامه‌ که‌ له‌ وه‌کێشی و نه‌راندیم:
 دایکم گه‌وره‌ی کردم،
 گوتی زمانه‌ی خۆت فێربه،
 سه‌ر بۆ باهۆز شوێنه‌که‌ی،
 ده‌ستت هه‌رگیز له‌ بېرمه‌که،
 داوێ له‌ سازه‌که‌ی خۆت
 به‌ هه‌موو دنیا مه‌گۆزه‌وه،
 کورم هه‌رگیز له‌ مه‌رگ مه‌ترسه،
 لافاوی دنیا ببوێره،
 ئه‌و دژواریانه‌ی، رۆژگار له‌ پێشینی خولقاندیم، بوارد

گویم به قسهی ئەوان نەدا .
 لە سای هیزی لاوهکانمانەوه، بێ وەرەزبوون،
 بە لاوکی ئازادی، دۆستایەتی و نیشتمانپەروری،
 سەرلەنوێی دارسەرو و میخەکی سوورمان پێ گەیاندهوه .
 بەلام خۆشەویستەکەم،
 ئەوانەیی داکوکی لە شارستانییتی دەکەن
 پراوکەرانی هەل و دەرفەت،
 سەرپێچییان لە گەشە و گۆران کرد
 لەبەردەم گرزبووندا سەریان شوێ کرد،
 ئەمیتسەکە، لە هەموو شوینی گرزبوون وەک کلیل تینووه،
 پێشکەوتن، بێ وەستان وەک ئاو دەروا،
 موزدەیی نیو ئاواتی دیدەیی لاوهکانمان،
 وەک گەلا سەوز بوو .
 ئازار هی من، ئاوات هی تۆ
 باهۆز هی هەموومان .
 دەلێن خۆر لە کڕوکپی دەخوێ،
 ئەستێرە لە شەوژەنگ دەقڕیوی،
 جیهان لەگەڵ گزنگدا
 بە ژانی زاینەوه دەتلی،
 کە مێرخاسی دەمری،
 ئەستێرەیی لە ئاسمان دەکشێ،
 ئەوهی دەمری تۆبی،
 پێم وایە جیهان دادەتەپێ،
 چونکە تۆ،
 توانی منداڵان، گوری ژنان،

ورەى ھەموو شتىكى .
تۆجەۋھەرى مرقۇقايەتت .
خۇشەۋىستەكەم ناخۇشىي ئىۋان ھاۋسەردەمى و پاشكەۋتن ،
ئەو راستىيە دىننئتە گۆرئى كە ھەرگىز نامرئى .
ھەست بە ھاۋسەردەمى و پاشەكەۋتن
ئەۋەتا لەگەل مىللەتدا بى ،
ئەۋەتا لەگەل مىللەتدا بسووتىي .
بەلام ھەر كە دەھۆلژەنەكان ،
ئەو لە بىر و بروا بئى بەشانەى جەۋھەرى خۇيان دۆراندوۋە
دئتە بەر مەيدان ،
بە دەستيان بئى
گۆرانىيەكانمان ،
ھۆرە و لاۋژەكانمان ،
ئاۋازەكانمان ،
شيعرەكانمان و
زمانەكەمان ،
ۋەبەر گوللە دەدەن .
خۇشەۋىستەكەم دەزانى ،
ئەو گولە مىلاقەسسورانەى لەسەر لىۋان دەپژئىن ،
لە سىبەرى بەتەنيا ماۋەى بزەى برسىياندا
دەۋەرئىن .
ئەو راۋچىيانەى لە تاۋ نىگەرانى و خەم ھەلدىن ،
لە چاۋەرئىكردن بىزار دەبن ،
ئىمەيش بە دەنگى زولالى خۇمان ،
مرقۇقايەتىي خۇمان ،

سەربىزىپويىمان،
 ھىواخوازىپمان،
 بەختەوهرى،
 نىگاي خۆشەويستىيى پر لە چاگەخوازىپمان،
 بۆن و بەرامەيى خاكامان كە وەك پىلۋويى چاومانى دەپارىزىن
 لە جىھان رادەگەپىنن.
 ناو بەناو بىر و ئەندىشەيى مرق،
 دەبى بە لىرە گر و بلىسەيى.
 خۆشەويستەكەم،
 كە مرق دەمرى،
 لە ژىر مستى خاكدا دەشاردىتەو،
 رۆژگارى لە راست مرق دلرەق،
 لەش رزىو لە ژىر خاكدا،
 لە لمى مەزار و دەشتان وەر دەدا.
 ھەنگى مرق ھىچ ئاسەوارىكى پىوھ نامىنى
 ئەوھى دەمىننىتەو،
 تەنيا قارەمانىتىيى لەمىژىنەيى مرقىيە.
 خۆشەويستەكەم،
 بىر لە وىرانەكانى (بابل) بگەو،
 بىر لە تاتەنوسەكانى يادگارى (ئورخون) بگەو،
 بە تىكۆشان و تى ھەلكردنەو،
 بە لاوژەيى تازەكۆرەيى سەربىزىپويىيەو،
 بە شىعەرىكى كە روخسارى دنيا دەگۆرى،
 بەرەو ژيانى كە لە نوپوھ دادەمەزرى، ھەنگا و ھەلىنە.
 چاوى بە دەورويەردا بگىرە.

پروانه ئۇ خۆرەي لەگەل گرزانه وەي ساواياندا ھەلدی چۆن بە
 ئاوی رەوان خۆی دەشوا و
 شەیدا و شیفتهی خاک و نەوہی خۆ،
 ھەناسە بە ھەناسەوہ،
 سنگ بە سنگەوہ،
 ھەلدەکنە چریکەي لاوکی سەریزۆی،
 دەنگ بەرەو ئاسمان ھەلدەکشۆ
 پاشان لە دەرکەیی لە ھەوت دەرکەي دنیا را وەژوور دەکەوئ،
 ئەم دەرکەيە،
 دەرکەي ئەو خاکەيە کە،
 سالانی سال،
 عەزەت و
 ئازار و
 ھەویا و
 خۆشیمانی تیدا گەورە کرد.
 یەکەم پلەي ھاوبەشیکردنی دۆستایەتی گەلانە،
 لە مەرگ نەترسانە،
 کووچەيەکە بەرەو جیھان دەکریتەوہ،
 پەنایەکە بۆ خۆشەویستی نۆشین
 خاکیکی نماویبە، بۆن و بەرامەي بە رۆح و گیاندا دەتەنیتەوہ.
 جوانەکەم،
 لە پەژارەي رابردوو شەکەت نیم،
 لە ئاسەواری بی سەر و شوینی دوارۆژ نیگەران نیم،
 ھەرچەندی پاشماوہي رۆژگار دەبینم
 خەیاڵ پلاو بەدەم باوہ دەدەم.

لەگەڵ رۆژیکى نویدا دەژیم و پى دادەگرم
 ئەتۆیش بەزینت
 پى خۆش نییە،
 ئەتۆیش وازت لەو نییە لە هیچە بە دەورى خۇدا بخولتییەو.
 ئەتۆیش وەك ئیمە،
 لە سەرھەلدانى كارى نارەوا بەدەنگ دىي،
 ئەتۆیش ئەو ھەلبەستانە بۆ لاوانمان دەلتى،
 كە بە جەوھەرى رەنج نووسراون.
 ھەرگىز ناتەوئى رووناكى
 لە تارىكستان دوورخەيەو،
 ھەرگىز ناتەوئى سەركىشى لە ژيان،
 مروۆ لە خاكى خۆى دوورخەيەو.
 خۆشەويستەكەم،
 داوى خۆشەويستىم لى دوورخەو،
 بەبى خۆشەويستى ھەلناكەم،
 بەبى خۆشەويستى دەستم قەلەم ناگرئ،
 وەرە با پىكەو ھەلواكى سەربزىويى بى پايان بشۆين
 بخوئين،
 خۆشى پەنھانى ئەو لاوكانەى
 لە ئىوارەو ھەلناكەو،
 لە ئاوى ئەو كەسانەدا ھەزبان لە دۆستايەتییە
 بۆ ئەو كەسانەى ھەست بەرپز لە خۆشەويستى راستەقىنە گرتن،
 دەكەن،
 بۆ ئەو ئىش و ئازارەى بە ئاگرمان بوو
 بگىرپىنەو،

بەريان بکەينە ئەو بايانەى رووکارى خۆيان لى تىک چووە،
 لە دژ ئەو باھۆزانەى بۆ لەت و پەت کردنى
 خۆشەويستىيى
 مرق.
 دۆستايەتى،
 شەرەف،
 بوونى بوون ئاسابى ھەليان کردووە
 بدەينە سەرکيشى.
 ئىستاکە دەليم ھەزم
 لە بيدار بوونە و ھەيەكى ماندووى جوانىكى وەك تۆ کردووە
 ھەست بە شانازى دەكەم،
 ھەرچەندت دەبينم،
 بە نىو سالداجوونم لە بىردەچىتتە وە
 ھەرچەندم خۆشتر دەوتى
 ھىندەى دىكە ئاشتى،
 دلىيايىم
 خۆشتر دەوتى،
 ھىندەى دىكە بە زمانى زگماكى خۆ خويىندن،
 ھىندەى دىكە ئەو لايلايە نەمرانەم،
 مرق بە زمانى زگماكى خۆيان
 لە دايكيانە وە فىر دەبن،
 خۆشتر دەوتىن.
 دايكە خاكي زەويى خۆم، وەك مندالان
 چۆنيان خۆش دەوتىن، ئاواھا خۆش دەوتى.
 گولەكەم،

خۆشەويستىيەكەمان گەورەيە گەورە،
 دۆستايەتتەيەكەمان پرە لە ئاشتى،
 كە بۆن و بەرامەى نانى گەرمە تەنورى جۆمان تىدا دەپەنگىتەو،
 ھەر بىرەوھىيە و لە پىشيمان قوت دەبىتەو.
 ماستمان لە مەشكەدا دەژەندى،
 مراوىيى برىندارمان لە جۆگەلاندا دەگەوزىن.
 (خۆرياتەكان)مان بە تاسەو لە چىاي (مورتەزا عەلى)يەو
 بەرەو ئاسمان ھەلدەكشىن،
 لە چىاكانماندا لەگەل عەزرتى
 (لاوك)يىكى پر ئازار و كول و كەسەردا تىكەل دەبن
 ئەو ئەويىنەمان بە ئارەقەو دەلدۆپى
 بە ھەموو كون و كەلپنى ولاتەكەمدا بلو دەبىتەو
 چاوپىي سۈورگول و نىرگزان دەكا
 كەنگى دەپۆين.
 ئەو بروسكەيەي لە نىورەگى قاىەكاندا خۆي لە بۆسە داو،
 لە بەيارەكانى ئىمەدا گر لە بەستەي (عەتابە) بەردەدا
 ئەو كۆلكە زىرپىنەيەي لە چرچ و لۆچى ئاسمانەو
 ھەلدى و دەچىتە بەر مەيدانى شىت و شوورىي پۆژگار
 ئاوازە لە بىرکراوەكانى لە كەوى بەندەنان رادەگەيىنى،
 خۆشەويستىمان لە ناخدا لەدايك دەبى
 خۆشەويستى لە دەوروبەرمان لە دژ دىلتى سەر دەبۆي
 چونكە خۆشەويستىيەكەمان لە نىو رووناكىدا
 لە رۆژى رووناكى شەوھەنگ تالانكەردا ھەك شىرى داىك وايە
 خۆشەويستەكەم،
 ئەمىستاكە ئەو شەپرەي

بەسەربىزىۋىيەۋە دۋادىتېرىم نووسىيۋە،
 ھەرچەند لە باۋەشمدا ھەست بەلەرزىنى دەكەم،
 سەرلەنۆى فېرى تۆ خۆشۋىستىن دەبم،
 بەۋ دۋا قۋمە خۆشەۋىستىيەۋە كە لە ئاسمانرا دەينۆشپن
 دەمھەۋى خۆرىاتەكەم بچىرم:
 «داخ بە داخەۋە
 ھىندە داخ مەنى بە داخەۋە
 تۆ ۋەرە دەستتم دەيى
 كىۋت بۆ ۋەسەر كىۋخەم»
 ئەمن لە جەنگەى سوۋتمانى شىعەردا، سوۋتانم دا
 دىلمت چۈۋوبۋى شۆخەكەم،
 لە گزنگى بەرەبەيانىكدا كە
 لە دىلپىتى شەۋەزەنگ رىزگار بوۋوبۋ
 تۆم بەدى كرىبوو شۆخەكەم،
 ھەست بەبۆن ۋ بەرامەى بەپىرتاۋى
 بەھارىكى بى پايان دەكەم،
 بە مانا ۋ ھىلى درىژى جىھاندا تى دەپەرم،
 يەكسانى ھەموو شتىكم دەۋى،
 ئەۋ نامەردانەى
 مرقاىەتپى خۆيان،
 بوۋنى بوۋن ئاسايى خۆيان،
 دۆستى خۆيان لە بىرکردوۋە،
 ئەۋانەى بە چاۋى كەم،
 لە رەنج،
 لە سەربىزىۋى،

له خواست،
 له خۆشه‌ويستی دەر وائن،
 ئەوانەى جوانى ساوايه‌ك،
 له‌گه‌ڵ گزنگى رۆژدا
 به‌سه‌ره‌تاي ئەوينى ناشو به‌پين،
 ئەوانەى بوونى خۆيان به‌پاره دهرۆشن،
 قيزم لئيان ده‌پتته‌وه.
 خۆشه‌ويسته‌كه‌م،
 ئەوانه‌مان ديت كه به‌نامانجى خۆنه‌گه‌يشتن له رېگايه‌كدا و
 لئىكى جيانه‌بوونه‌وه،
 هه‌را و هۆرياي بى ماناي ئەوانه‌شمان بيست كه،
 له نيو دلى خوينايى ئەم رۆژگارهدا،
 له‌گه‌ڵ گزنگدا به جريوه جريوى بى دهنكى له‌ت و په‌ت كر دووى
 كيشكه‌كئوى ده‌خاپين.
 گيان كيشانى ئەو تاريكييه‌شمان ديت كه،
 له نيو ژوره‌كانماندا، له‌سه‌ره‌خۆ و نجر و نجر بوون،
 له‌و ئاوينانه‌دا كه به ديواره‌كانمانه‌وه هه‌لاواسراون
 زپ و زيندووئيتى ئەلها و تاسه‌ى شاد و شوكوربوونه‌وه‌شمان ديت،
 له‌وه‌يش گه‌يشتەين ئەوانه‌ى له‌جياتى براهه‌تى و دۆستايه‌تى،
 ئاگرى قسه‌ و قسه‌لۆكيان له‌به‌ر ئاگردانى سفت و شاش و واشماندا
 خۆش ده‌کرد،
 چۆنيان بير ده‌كرده‌وه.
 به‌هه‌موو هيزتيكمانه‌وه چه‌كوشمان وه‌به‌ر چه‌كوشان دا
 ماناي قسه‌ى به‌سه‌ر لئيه‌وه به‌پريشك بوومان
 پر به‌بالاي خۆ به‌به‌ره‌كانى دوا رۆژ به‌خشى

بەو چاوانەى سەربزىيوى شەفەقىيان پى چاوەرى دەكەين
 لاوک و بالۆرەى خۆشەويستىي خۆمان چرى
 بەو دلەكىشكەوہ كە لە دژ دىلتىي رۆژگار سەردەبزىيوى
 روومان لە رۆشنايىي جىهان كرد،
 ويستمان ھەر بەدبىنيەكى ھىناويە گۆرى
 لە رەگ و ريشە دەرىنەين.
 مرۆمان لە خولياي مرۆ خۆيدا خۆش ويست و
 ھەر بەو تەرزەشمان دەوى
 خۆشەويستى تىكەل بە ژيان بكەين.
 خۆشەويستەكەم
 ژيان
 واتە لە دلئى خوينايىي رۆژگاردا
 بوومەلەرزەيى ھەلايساندن،
 واتە تىرىژ تىرىژ
 ھەتاو لە خۆر دزين،
 واتە مرۆى دەوروبەرى خۆفىترکردن.
 ھەرچەندىش فىربوون
 بە كڵپەى شۆرشەوہ
 نازار كيشان و
 ھەست بە شادى كردن
 شادى و بريسكانەوہى پشوويك
 واتە لەدايكبوونى رووناكيبەك.
 خۆشەويستى
 ھىوايەكە
 لەگەل بەختەوہرىي مرۆقاندا ھەلدەقولئى،

واته دەست بەتیشکی خۆرداھێنان،
 کوت و مت وەک دەستی بە بژ و یالی ئەسپێکدا بینی،
 ژیان وەک خاک پیرۆزە،
 پک و کینە
 ئۆیینیکە مرۆی نەخۆش
 دەپھێنیتە گوری
 ھەرچی توورەبیبە واتە چوونە بەر مەیدانی پک و
 خراپە ناگر تیبەردان
 وەک ناگرپژینی
 شکانە نیو دلی تاریکستان.
 مرۆفایەتی واتە
 سەرلەبەری مرۆی دنیا
 لە ناخەوہ خۆشویستن،
 لە پیناوی ئازادی و بەختەوھریدا
 بەر بەرەکانی کردن.
 سەرکێشی
 واتە لە مانای بەر بەرەکانی گەشتن
 بە بەر بەرەکانی کردنەوہ مردن
 بە بەر بەرەکانی کردنەوہ ژیان،
 جەوھەری توورەبی نووسین.
 زمان
 بوونەوھریکە
 دەرکەمی دادەخری و دەکریتەوہ.
 جەوھەری بیر
 واتە ئەو قسانەیی دایکمان کە لەبیر ناچنەوہ.

هه‌بوونیشی
واته به زمانی مندا لانمان
ئهم لاوژیهه بچرین:
ئازار هی من، ئاوات هی تو
باهۆز هی هه‌موومان.
ئهو خوبه‌ختکه‌رانه‌ی
به‌سته بو خۆشه‌ویستی پیشکیش ده‌که‌ن
توان و گوریان له قولنگه‌کانیاندا وه‌شیردوووه
(فه‌ره‌اد) ئاسایی کتو کون ده‌که‌ن.
له جیاتی ئاو خوین ده‌نۆشن
ده‌ریاکان به نیشانه هه‌لده‌بژیرن
ئبو به بالای تاریکی ده‌برن
ئهمانه‌یش هه‌مدیس هه‌موو هی ئیمه‌ن
(نه‌سیم‌ی) یش و (فوزوولی) یش
هه‌رچی شاعیری مرۆپه‌روه‌ری ئهم سه‌ر دنیا‌یه هه‌ن
هه‌رچی ئه‌وانه‌ی به درێژایی میژوو
داستانی خۆبه‌ختکردنیان نووسیوه
بیره‌وه‌ریه‌کانیش سه‌رله‌به‌ر هی هه‌موومانن.

